

1. UVOD

Za vrijeme dominacije 3-5-2 formacije na fudbalskim stadionima, sistem 4-4-2 je bio njegov jedini protivnik. Arigo Sacci trener Milana formirao je novu verziju 4-4-2 formacije u kasnim osamdesetim godinama prošlog vijeka. Kasnija promjena 3-5-2 sistema u 4-4-2 sistem je počela poslije Evropskog prvenstva 1992. godine. Mnogi timovi u talijanskoj Seriji A počeli su koristiti moderni 4-4-2 sistem kao i talijanska nacionalna reprezentacija.

Sistem 4-4-2 je danas najviše u upotrebi.

1.1. ISTORIJSKI RAZVOJ SISTEMA 4-4-2

Prijašnja varijanta sistema 4-4-2 prezentovana je na SP 1966. godine od strane engleske reprezentacije, koja je zgusnutom odbranom sa četiri igrača uspjela da slabosti svoje zonske odbrane svede na minimum.

Sistem 4-4-2 predstavlja sistem koji se i čije se varijante danas najčešće koriste (4-3-1-2 i 4-4-1-1). Razvili su ga Englezi. Ovakav način igre zahtijeva veliki broj univerzalnih igrača koji moraju da posjeduju: veliku dinamičnost u igri, izuzetnu fizičku pripremu, tehničku i taktičku perfekciju. Odbrana se igra u aktivnoj zoni, a razlikuju se tri linije odbrane: igrač-prostor, prostor-igrač i igrač-igrač. Napad se organizuje kao produženi dribling ili kontra-napad u kome može da učestvuje jedan ili više igrača.

Slika 1. Sistem 4-4-2

Slika 2. Sistem 4-4-2 u varijanti 4-3-1-2

Slika 3. Sistem 4-4-2 u varijanti 4-4-1-1

1.2. PREDMET I PROBLEM RADA

Predmet rada je sistem 4-4-2, kao moderan sistem igre u fudbalu.

Problem rada je obrada fudbalskog sistema 4-4-2 sa akcentom na modernizaciju i usavršavanje istog.

1.3. CILJ I ZADACI RADA

Cilj rada je predstavljanje osnovnih karakteristika fudbalskog sistema 4-4-2, i modernih sistema igre u fudbalu.

Zadaci rada su obrada različitih zadataka igrača u 4-4-2 sistemu u fazi odbrane, sredine i fazi napada.

1.4. METODE

Najviše korištena metoda u ovom radu je deskriptivna metoda.

Pored ove metode, korištena je još i istorijska metoda.